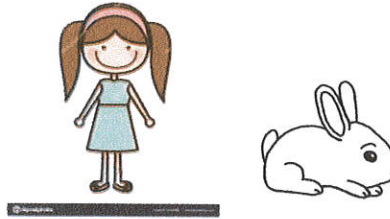

Marta i els seus conillets

Dijous, 8 de setembre.

Hola sóc Marta, per fi començava l'escola i esperava fer moltes amigues.

Com era un dia tan especial vaig ficar-me el meu vestit favorit.

Quan vaig arribar, vaig veure que venien conillets a l'escola i jo volia un. Una xica que tenia la meua edat també volia un conillet, li vaig preguntar el seu nom i es deia Laura. Des d'aquell dia varem ser les millors amigues del món.

Es veu que també anàvem a la mateixa classe, i no paràvem d'enviar notetes mentre la directora feia un discurs de la nostra mestra, que era molt presumida, tenia els cabells molt curts i era molt seriosa.

Es deia Gisela Carraca, ens va deixar una cosa molt clara, que no podíem fer ni una sola broma del seu cognom. Laura com gastava moltes bromes em va dir, la mestra sona com una carraca.

Com no podia parar de riure em varen castigar a mi i no a ella.

Quan vaig arribar a casa li vaig dir als meus pares que volia un conill com els del col·legi, em varen dir que no i em vaig anar al llit molt trista.

NO!

Divendres, 9 de setembre.

Quan vaig arribar a classe, Laura em va dir que a ella ja li havien comprat el conillet, però com havia tingut molts fills em va preguntar si els volia, jo li vaig dir que sí. Després d'una altra xerrada amb la directora, tocava classe d'art.

Haviem de fer tots un dibuix del que anàvem a tindre en casa. Jo, com Laura m'anava a donar conillets, vaig dibuixar un conillet amb la cua blanca, el cos blanc i els ulls negres i Laura va dibuixar un gosset marró amb la cua blanca i els ulls negres.

Quan varen acabar les classes, abans d'anar-se'n a casa, havia d'anar a la seua casa a pels conillets.

Quan varem arribar a la seua casa vaig vore tots els conillets: eren preciosos. Com la mare dels conillets va tindre tres fills me'ls anava a quedar jo i els meus dos germans, perquè a ells també els agradaven els conillets.

A l'arribar a casa els meus pares em varen vore els conillets però no em varen dir res perquè sabien que jo era responsable, als meus dos germans els varen dir que si jo els regalí un a d'ells perquè foren més responsables, perquè els donaren de menjar, els netejaren i els cuidaren molt bé.

Dissabte, 10 de setembre.

Com no hi havia col·legi estàvem tot el dia en el meu conillet i com veia que els meus germans eren molt responsables els vaig donar els seus. El conillet del meu germà Lluís era de color negre amb la cua blanca i els ulls marrons i el del meu germà José era de color blanc amb la cua blanca i els ulls negres igual que el meu.

Diumenge, 11 de setembre.

M'he alçat del llit i no recordava que teníem els conillets, però m'ho he passat molt bé, perquè hem anat a molts llocs amb ells: al parc, a la tenda d'animals...